

Православний Голос Люблина

Бюлетень української православної громади
церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Люблині

Люблин

№ 4 (29)

Квітень 2005 р.

www.chresto-vozd.harazd.net

Се Жених грядет в полунощі, і блажен раб, егоже обрящет бдяща: недостойн же паки, егоже обрящет унивающа. Блюди убо, душе моя, не сном отяготися, да не смерті предана будеши, і царствія вні затворишися; но воспряди зовущи: Свят, Свят, Свят еси, Боже, Богородицею помилуй нас.

Ось Жених іде опівночі, і блажен раб, що його застане Він несплячого, а недостойний, що його знайде Він недбалим. Гляди отже, душе моя, сну не піддавайся, щоб на смерть не було тебе віддано і поза царством тебе не замкнено; але опам'ятайся, взиваючи: Свят, Свят, Свят еси, Боже, Богородицею помилуй нас.

Тропар Понеділка, Вівторка і Середи Страсного Тижня

Хроніка нашого буття (27)

- 5 березня випала Вселенська батьківська м'ясопуста субота, день особливого поминання покійних. У Христо-Воздвиженській церкві всі наші священики – о. митр. прот. Володимир Ходак, о. прот. Мирослав Вишневський та о. Миколай Банковський – відслужили цього дня Божественну Літургію. Після Літургії на середині храму відслужена була загальна панахида.

- Цього ж дня увечері о. Мирослав відслужив у нашому храмі Вечірню. 6 березня – це вже Неділя про Страшний Суд, тобто м'ясопуста. Божественну Літургію служили всі наші священики. На цей день призначено також у нашій церкві відзначення пам'яті Тараса Шевченка, це традиція, яка жива у всіх українських громадах. Ім'я «раба Божого Тараса та сродників його» згадувалося за Літургією. Після Літургії все духовенство соборно відслужило на середині храму панахиду за душу Тараса Шевченка. Після служби традиційно відбулося Шевченківське свято української православної громади Люблина у прицерковній світлиці, на якому численно зібралися наші вірні. (Дивися більше – стор. 3-4.)

- У суботу 12 березня Вечірню у Христо-Воздвиженській церкві служив о. Володимир. 13 березня, у Неділю Прощення, тобто сиропусту Божественну Літургію у нашому храмі служило все духовенство. Після Літургії о. Мирослав совершив посвячення нових червоних риз, закуплених для нашого храму. Будуть вони використовуватися саме в час Великого посту. На закінчення богослужіння від імені вірних вручено о. Мирославу вітти з нагоди іменин, які встановлено Собором Єпископів Православної Церкви в Польщі на 11 березня за старим стилем. Після служби відбулося переоблачення Христо-Воздвиженської церкви – зелені облачення замінені чорними, великопсними. Згодом вірні нашої церкви традиційно подалися до кафедральної церкви Преображення Господнього, де за традицією минулих років відслужена була з російською вимовою спільна для всієї парафії Вечірня Великого Посту. Після Вечірні відбувся Чин прощення – на середину храму вийшли з іконами священики кафедрального храму та наш душпастир о. Мирослав, до священиків підходили вірні і всі взаємно прощали собі всі гріхи зі словами: *Прости мене грішному – Бог простить.*

- У понеділок 14 березня почався Великий Піст. Цього року вперше служено Великий Канон св. Андрія Критського у Христо-Воздвиженській церкві (в минулих роках Канон служено спільно для всієї парафії у кафедральній церкві). У понеділок Повечір'я та

Великий Канон св. Андрія Критського служили всі священики: о. Володимир, о. Мирослав, о. Миколай.

- У вівторок Першого тижня Великого посту (15 березня) вдруге зустрілися на Великому каноні, який служили о. Мирослав та о. Миколай.

- У середу (16 березня) Великий Канон св. Андрія Критського служили у нашому храмі о. Мирослав та о. Миколай.

- Останнє читання канону відбулося у четвер (17 березня), Повечір'я та Великий Канон совершали о. о. Мирослав та Миколай. Після служби з проповіддю про значення і роль Великого Канону св. Андрія Критського звернувся до зібраних на великопсній молитві вірних о. Мирослав.

- У п'ятницю першого тижня Великого посту (18 березня) увечері відслужено у Христо-Воздвиженській церкві першу цього року Літургію Ранішосвячених Дарів, яку совершив о. Мирослав Вишневський. На Літургії використовувалися чорні покровці, подаровані для нашого храму кафедральною церквою.

- У суботу 19 березня Вечірню у нашому храмі служив о. Мирослав Вишневський. Божественна Літургія свт. Василія Великого у Першу Неділю Великого Посту – Торжество Православ'я (20 березня) служили всі священики. Після Літургії вірні подалися традиційно на Молебень Неділі Православ'я у кафедральному храмі, який очолив Високопреосвященніший архієпископ Авель у співслужінні духовенства кафедральної церкви та о. Мирослава Вишневського.

- Цієї ж неділі у кафедральній церкві Преображення Господнього відслужена була спільна для всієї парафії Вечірня та І Пасія, яку очолив архієпископ Авель із духовенством. Фрагменти богослужіння виконувалися з українською вимовою.

- 25 березня, у п'ятницю, вдруге відслужено у нашому храмі вечірню Літургію Ранішосвячених Дарів, яку совершив о. Мирослав.

- У суботу 26 березня у Христо-Воздвиженській церкві о. митр. прот. В. Ходак відслужив Вечірню, а 27 березня, у Другу Неділю Великого Посту, Божественну Літургію свт. Василія Великого служили всі наші священики.

- У Другу Неділю Великого Посту в кафедральній церкві відслужено Вечірню та II Пасію. Богослужіння очолив владика Авель. У часі богослужіння деякі возгласи владика, возгласи о. Мирослава Вишневського та деякі співи хору були церковно-слов'янською мовою з українською вимовою.

Хронікар

Цьогорічне Шевченківське свято української православної громади Люблина: Шевченко як художник

Цього року, як завжди численно і урочисто, українська православна громада Люблина поминала пам'ять Тараса Шевченка. Вшанування духовного батька української нації відбулося у Христо-Воздвиженській церкві в неділю, 6 березня.

Розпочалися урочистості традиційно Панихидою за душу раба Божого Тараса, яку після недільної Літургії відслужили **о. митр. прот. Володимир Ходак**, душпастир української православної громади **о. прот. Мирослав Вишневський** та **о. Миколай Баньковський**. Після служби численно зібрані вірні зійшлися до світлиці, де на них чекала досить насичена програма.

Д-р Григорій Купріянович у своєму вступному слові нагадав про значення Тараса Шевченка – людини, яка стала символом України й українства, і яку сьогодні згадують по всьому сві-

ту. Нагадав також про заповіт Шевченка – прохання «пом'янути незлим тихим словом», пом'янути, звичайно ж, у церкві.

Після виконання учасниками зустрічі «Заповіту» історик **Андрій Павлишин**, докторант Європейського колегіуму польських і українських університетів, виступив із доповіддю *Церкви України в художній спадщині Тараса Шевченка*. Доповідь була присвячена художній спадщині Шевченка, котра не так широко відома й не так добре поцінована, як його поезія. Не можна, однак, забувати про те, що саме художню освіту здобув майбутній

Проща з Люблина до Костомолотів на посвячення нової церкви

У третій день Пасхи Христової, у вівторок 3 травня 2005 р., відбудеться в нашій єпархії знаменна подія – буде посвячена нова церква в підляському селі Костомолоти над Бутом. Від 2003 р. існує там православна монашеська спільнота, а в листопаді 2003 р. відбулася в Костомолотах закладка нової церкви. Перевезений із північнопідляської Добриводи новий костомолотський храм стоїть уже кільканадцять місяців. Урочистості посвячення нової церкви очолить Високопреосвященніший Архієпископ Люблинський і Холмський Амель.

З Люблина буде організована проща на урочистість посвячення нової церкви в Костомолотах. Автобус відправлятиметься з Люблина у вівторок 3 травня вранці, з Костомолотів автобус повертатиме після закінчення святочних богослужінь.

Зацікавлених просимо записатися біля свічок у Христо-Воздвиженській церкві.

письменник у петербурзькій Академії мистецтв, саме як художник він спершу став відомим і надзвичайно високо оцінений сучасниками.

У своїй доповіді Андрій Павлишин глибоко представив художню творчість Тараса Шевченка у контексті його біографії та поетичної творчості, зосередився на графічних зображеннях храмів, яких досить багато назбиралося у Шевченковій мистецькій спадщині. Саме зображення храмів, старовинних монастирів служили художнику засобом вираження духовного багатства і духовної краси українського народу в його художній творчості – так само, як і у віршах та поемах, текстами яких Андрій Павлишин ілюстрував свій реферат. Як ствердив доповідач, надзвичайно вагомим для Шевченка був образ золотоверхового Києва – духовної святині українців, до котрого сам поет линув у думках під час свого перебування поза Україною. Надзвичайно збагатив доповідь ілюстративний матеріал: слухачі мали можливість побачити представлені графічні роботи на екрані лап-топа, а також ознайомилися з їх репродукціями на папері.

Після доповіді відбувся виступ новоствореного вірними нашої церкви співочого колективу, який склали аспіранти Європейського колегіуму польських

і українських університетів та студенти люблинських університетів: **Сусанна Яра, Марійка Юрчишин, Евеліна Грабан, Андрій Павлишин та Валентин Демчук**. Колектив виконав декілька пісень на слова Тараса Шевченка.

Деякі з-поміж Шевченкових переспівів «Псалмів Давидових» та для порівняння переклади цих же псалмів зачитали **Ліана Гурська та Віталій Падалка**. Як завжди, невід'ємним елементом святкування став виступ пані **Євгенії Зінчук**, яка продекламувала декілька віршів Шевченка та заспівала кілька пісень на вірші Кобзаря. Деякі з цих пісень підхопила вся аудиторія.

Наприкінці зі своїм словом до громади звернувся наш душпастир **о. прот. Мирослав Вишневський**, який нагадав, що творчість Шевченка показує нам християнське коріння української традиції, а православ'я посідає надзвичайне місце у Шевченковій історіософії. Не приховуючи зворушення, отець Мирослав подякував усім учасникам урочистості.

Шевченківське свято, що відбулося в цей день у Люблині, укотре довело, що вшанування пам'яті Тараса Шевченка є глибокою внутрішньою потребою православних українців Люблина.

Андрій Савенець

Запрошуємо на **інтернет-сторінку Хресто-Воздвиженської церкви та української православної громади Люблина:**

www.chresto-vozd.harazd.net

На веб-сайті знайдете інформацію про нашу церкву і громаду, історію Православ'я в Люблині, фотоальбом про життя громади, інтернетну версію «Православного Голосу Люблина», посилання на цікаві православні та українські сторінки, Галерею свт. Петра (Могили), актуальну програму богослужінь у нашому храмі.

Прот. Сергій Булгаков

Вечеря Агнця

Наближаються святі дні Страстей Господніх, і серце наше із трепетом очікує їх. Усі вони бажані і очікувані: і воскресіння Лазаря, і царський вхід Господній, і останні слова і промови Господа, і величаво вражаючі події кінця: Гефсиманія і Голгофа, хресна смерть і похорон. Нагадувально вони здійснюються перед нами, ми споглядаємо і переживаємо, любимо і молимося, плачемо і поклоняємося їм.

Проте, є у цьому ряді подія, котра зараз не лише згадується, але й здійснюється, відбувається. Ми беремо в ній участь, є на ній присутні, разом із Христом. Вона є центром і Чотиридесятниці, і Страсного тижня, всього церковного року, і всього життя людства, і всього світу: це Вечеря Господня, весільна учта Агнця, Його прощальна трапеза з людьми на землі, за словами Його: «Вже споживати не буду цю паску з вами, поки станеться в Божому Царстві вона, і віднині не питиму Я від оцього плоду виноградного, доки Боже Царство не прийде» (Лк. 22, 16-18). Ця Вечеря, що здійснилась один раз, встановлена на всі часи, здійснюється в Його згадку, котрою є не лише наша людська пам'ять про це, але й вся сила Господньої присутності і нашого від Нього причастя. «Бо Ти є Той, що приносиш жертву і Принесений, Той, що приймаєш і роздаєш, Христе Боже наш» (молитва на Херувимській). Вона була таємною і укритою, це прощальне зібрання друзів Христових, апостольської дванадцятки,

не виключаючи і того, хто продав, але вона не була зачиненою і обмеженою по відношенні до відсутніх на ній. «Пийте від неї всі!» (Мф 26, 46), закликав Господь, звертаючися не лише до самих апостолів, але й до всіх нас. (...)

Христос, переходячи зі світу до Отця, таємно в ньому перебуває, згідно з Його обітницею: «ото Я перебуватиму з вами повсякденно до кінця світу» (Мф. 28, 20), поки не прийде явно в Боголюдському образі своєму. Але таємна присутність рівна за силою явній. І якщо тоді прихід Його буде й страшним судом для грішного світу, то і нинішнє Його перебування у Святих Дарах вже є для нас судом нашої совісті над нами: «Хто їстиме хліб цей чи питиме чашу Господню негідно, – буде винний супроти тіла та крові Господньої» (1 Кор. 11, 27-29).

Проте, не спокушуймося ми і страхом свого недостойнства. Ніхто і ніколи нехай не вважає себе достойним дару Господнього, але нехай надіється він на Божественне відкуплення, в ньому бо торжествує любов. «Страху не має в любові, але досконала любов проганяє страх геть ... Ми любитимемо Його, бо Він перше нас полюбив» (1 Ів. 4, 18-19).

Світло і життя перебувають у Горниці Сіонській, на Вечері Господній, «ніч» знаходиться поза нею (Ів. 13,30). Христос прийшов до грішників спасти нас, і Він сам призиває нас нині: «Зі страхом Божим, вірою і любов'ю приступіть!» Амінь.

Переклав Г. Купріянович

Таїнство Єлеосвячення

Починаючи від 2003 р., з благословення Високопреосвященнішого Архiepіскопа Люблинського і Холмського Авеля, в кафедральній церкві Люблина в канун Страсного Понеділка служитья Таїнство Єлеосвячення, до якого можуть приступати всі присутні на богослужінні. Цього року це таїнство совершатиметься в Люблині в час Страсного Тижня вже втретє – в неділю 24 квітня о 18 годині в кафедральному храмі Преображення Господнього.

Таїнство Єлеосвячення – це таїнство, в якому при помазанні вірного освяченим елеєм призивається на нього благодать Божя для зцілення його від тілесних і душевних хвороб. Називають його також таїнством соборування, оскільки для здійснення таїнства повинно було б бути сім священиків (хоч може його чинити і один священик).

Свій початок Таїнство Єлеосвячення веде від святих Апостолів, котрі отримали від Господа нашого Ісуса Христа владу зцілювати хвороби і неміч. Як розповідає Євангелія, послані Ісусом Христом апостоли зціляли багатьох хворих: «прикликав Ісус дванадцятьох (...) і дав їм силу над духами нечистими. (...) І вони пішли і проповідували, щоб каялись. І багато бісів виганяли, і багато недужих намащували оливою, і вони одужували» (Мк 12, 7-14).

Таїнство Єлеосвячення описав апостол Яків; це засвідчує, що воно існувало вже в апостольські часи: «Чи хто з вас занедужає, нехай покличе пресвітерів Церкви і нехай помоляться над ним, помазавши його елеєм в ім'я Господнє. І молитва віри зцілить недужого, і Господь його підійме, а коли він гріхи був учинив, то вони йому простяться» (Як. 5, 14-15).

Відтак Таїнство Єлеосвячення має подвійну мету – озоровлення як тіла, так і душі вірного, через прощення гріхів. Адже людина – це єдність тіла і душі, і неможливо розмежувати хвороби душі і тіла.

Для совершення таїнства необхідний посуд із пшеницею, у яку вставлено сім за-свічених свічок, 7 помазків (паличок із ва-

тою) та кандило (лампадка) із елеєм (оливою) та вином. Зерна пшениці вказують, що, так як у них, здається, висохлих, зберігається життя, так само хворий може повернутися до здоров'я. Як згадано, таїнство повинно совершати сім священиків. Число сім, як щодо священиків, так і паличок, вказує на: сім дарів Святого Духа, сім молитов і поклонінь пророка Єлисея, котрий через них воскресив юнака (4 Цар. 4, 35), сім молитов пророка Ілїї, який закрив ними Небо (3 Цар. 18, 43), сім занурень Неємана у воду Йордану для видужання (4 Цар. 5, 10, 14).

Перша частина Таїнства Єлеосвячення – це скорочена утрєня та прохальний канон. Потім священики освячують елей і читають сім фрагментів Апостола, сім Євангелій та сім разів молитву про зцілення *Отче Святий, Врачу душі і тілес...* (*Отче Святий, Лікарю душі і тіл*), під час якої сім священиків по черзі помазують чоло, очі, вуха, ніздрі, уста, груди і руки вірного.

У церковній практиці Таїнство Єлеосвячення переважно совершається над хворими і недужими (але не над вмираючими). Проте існує також древня традиція, яка зараз відроджується у багатьох парафіях і монастирях Православної Церкви в Польщі, совершати це таїнство в час Страсного Тижня. Тоді до цього таїнства можуть приступити всі присутні на богослужінні православні християни, незалежно від того, чи вони фізично хворі, чи ні. Від трьох років ця традиція відродилась також і в нашій парафії в Люблині...

Г. К.

Отче Святий, Врачу душ і тілес, пославий Единороднаго Твоего Сина, Господа нашего Ісуса Христа, всякий недуг ісцільющаго, і от смерті ізбавляющаго, исцїли і раба Твоего, от обдержація его тілеснїя і душевнїя немощи, і оживотвори его благодатїю Христа Твоего; молитвами Пресвѣтїя Владичиці нашея Богородици, і Приснодїви Марїї; предстательстви честних Небесних Сил безплотних; силою Честнаго і Животворящаго Креста; честнаго славнаго пророка, Предтечи і Крестителя Іоанна; свѣтих славних і всехвальних апостолов; свѣтих славних, і добропобїдних мучеников; преподобних і богоносних отець наших; свѣтих і ісцїлителей безсребренников, Косми і Дамїана, Кира і Іоанна, Пантелеймона і Ермолая, Сампсона і Дїюмида, Фотїя і Аникити; свѣтих і праведних богоотець Іоакима і Анни, і всїх свѣтих.

Яко Ти еси істочник ісцїленїй, Боже наш, і Тебї славу возсилаем, со Единородним Твоїм Сином, і Единосущним Твоїм Духом, нинї і присно і во віки віков, амінь.

Отче Святий, Лікарю душ і тіл, Ти послав Единороднаго Твоего Сина, Господа нашего Ісуса Христа, і Він усякий недуг зцїлюе, і від смерті визволяє, зцїли ж і раба Твоего, від його тілесної й душевної немочі, й оживи його благодаттю Христа Твоего; молитвами Пресвѣтої Владичиці нашеї Богородици, і Вседїви Марїї; заступництвом честних Небесних Сил безтілих; силою Чеснаго і Животворящаго Креста; честнаго славнаго пророка, Предтечи й Хрестителя Івана; свѣтих славних і всехвальних апостолів; свѣтих славних, і добрих переможців мучеників; преподобних і богоносних отець наших; свѣтих і Цїлителей безсрїбреників, Косми і Дамїана, Кира й Івана, Пантелеймона й Ермолая, Сампсона й Дїюмида, Фотїя й Аникити; свѣтих і праведних богоотців Якима і Анни, і всїх свѣтих.

Бо Ти джерело зцїлень, Боже наш, і ми Тобї славу возносимо, з Единородним Твоїм Сином, і Одноістотним Твоїм Духом, нинї і повсякчас і на віки вічні, амінь.

Микола Зеров

Чистий Четвер

І абіє пітел възгласи...

Свічки і теплий чад. З високих
хор
Лунає спів туги і безнадії;
Навколо нас – кати і кустодії,
Синедрион, і кесар, і претор.

Це долі нашої смутний узор,
Це нам пересторогу півень піє,
Для нас на дворищі багаття тліє
І слуг гуде архієрейський хор.

І темний ряд євангельських
історій
Звучить як низка тонких
алегорій
Про наші підлі і скупі часи.

А за дверми, на цвинтарі,
в притворі
Весна і дзвін, дитячі голоси
І в вогкому повітрі вогкі зорі.

Микола Зеров

Страсна П'ятниця

Благообразний Іосиф...

Благообразний муж з Аримафеї,
Поважний радник, учень
потайний,
Господню плоть повив у пелени
І до гробниці положив своєї.

І от під чорне сонце Іудеї
Мене провадять невловимі сни,
Хвилює образів наплив рясний –
Смутний ексо́д святої епопеї.

Спустилась ніч
на Гефсиманський сад,
Горби, і діл, і військовий наряд –
Все спить, все снить
під синьою імлою,

І в синій темряві, мов ряд примар,
Несуть жінки свій вікопомний дар:
Ливан і нард, і мірру, і алое.

ORTHPHOTO

- інтернетівський сервіс,
присвячений православному
християнству у фотографіях.

Шукайте за адресою: www.orthphoto.net

Великий Страсний Четвер

Тропар

Егда славнії ученици на умовеніі
вечері просвіщахуся, тогда Іуда
злочестивий, сребролюбієм
недуговав, омрачашеся,
і беззаконним судіям Тебе,
праведнаго Судію, предаєт.
Виждь, імініи рачителю,
сих ради удавленіе употребивша!
Біжи неситія душі,
Учителю таковая дерзнувшія:
іже о всіх Благий,
Господи, слава Тебі.

Коли славнії ученики за умиванням
на вечері навчалися, тоді Юда
нечестивий на срібллюбство
недугуючи, отуманився,
і судіям беззаконним Тебе,
Судію праведнаго, віддаєт.
Дивись, скарбів прихильнику,
на того, хто через них повісився!
Уникай неситності душі, яка на
Вчителя на такеє наважились:
до всіх Милостивий,
Господи, слава Тобі.

Свята Євангелія

Сказав Господь Своім учням: Ви знаєте, що через два дні буде Пасха, і Людський Син буде виданий на розп'яття. Тоді первосвященники, і книжники, і старші народу зібралися в домі первосвященника, званого Кайяфою, і радилися, щоб підступом взяти Ісуса й забити. І вони говорили: Та не в свято, щоб була колотнеча в народі не сталась. Коли ж Ісус був у Віфанії, у домі Симона прокаженого, підійшла одна жінка до Нього, маючи алябастрову пляшечку дорогоцінного мира, і вилила на Його голову, як сидів при столі Він. Як побачили ж учні це, то обурилися та й сказали: Нащо таке марнотратство? Бо дорого можна було б це продати, і віддати убогим. Зрозумівши Ісус, промовив до них: Чого прикрість ви робите жінці? Вона ж добрий учинок зробила Мені. Бо вбогих ви маєте завжди з собою, а Мене не постійно ви маєте. Бо, виливши миро оце на тіло Моє, вона те вчинила на похорон Мій. Поправді кажу вам: де тільки оця Євангелія провідувана буде в цілому світі, на пам'ятку їй буде сказане й те, що зробила вона! Тоді один із Дванадцятьох, званий Юдою Іскаріотським, подався до первосвященників, і сказав: Що хочете дати мені, і я вам Його видам? І вони йому виплатили тридцять срібняків. І він відтоді шукав слушного часу, щоб видати Його. А першого дня Опрісноків учні підійшли до Ісуса й сказали Йому: Де хочеш, щоб ми приготували пасху спожити Тобі? А Він відказав: Ідіть до такого то в місто, і перекажіть йому: каже Вчитель: час Мій близький, справлю Пасху з Своїми учнями в тебе. І учні зробили, як звелів їм Ісус, і зачали пасху готувати. А коли настав вечір, Він із дванадцятьма учнями сів за стіл. Ісус, знавши те, що Отець віддав все Йому в руки, і що від Бога прийшов Він, і до Бога відходить, устас від вечері, і здіймас одежу, бере рушника й підперізується. Потому налив Він води до вмивальниці, та й зачав обмивати ноги учням, і витирати рушником, що ним був підперезаний. І підходить до Симона Петра, а той каже Йому: Ти, Господи, митимеш ноги мені? Ісус відказав і промовив йому: Що Я роблю, ти не знаєш тепер, але опісля зрозумієш. Говорить до Нього Петро: Ти повік мені ніг не обмиєш! Ісус відповів йому: Коли Я не вмю тебе, ти не

матимеш частки зо Мною. До Нього проказує Симон Петро: Господи, не самі мої ноги, а й руки та голову! Ісус каже йому: Хто обмитий, тільки ноги обмити потребує, бо він чистий увесь. І ви чисті, та не всі. Бо Він знав Свого зрадника, тому то сказав: Ви чисті не всі. Коли ж пообмивав їхні ноги, і одежу Свою Він надів, засів знову за стіл і промовив до них: Чи знаєте ви, що Я зробив вам? Ви Мене називаєте: Учитель і Господь, і добре ви кажете, бо Я є. А коли обмив ноги вам Я, Господь і Вчитель, то повинні й ви один одному ноги вмивати. Бо то Я вам прикладаю дав, щоб і ви те чинили, як Я вам учинив. Поправді, поправді кажу вам: Раб не більший за пана свого, посланець же не більший від того, хто вислав його. Коли знаєте це, то блаженні ви, якщо таке чините! І, як вони споживали, Він сказав: Поправді кажу вам, що один із вас видасть Мене... А вони засмутилися тяжко, і кожен із них став питати Його: Чи не я то, о Господи? А Він відповів і промовив: Хто руку свою вмочить у миску зо Мною, той видасть Мене. Людський Син справді йде, як про Нього написано; але горе тому чоловікові, що видасть Людського Сина! Було б краще йому, коли б той чоловік не родився! Юда ж, зрадник Його, відповів і сказав: Чи не я то, Учителю? Відказав Він йому: Ти сказав... Як вони ж споживали, Ісус узяв хліб, і поблагословив, поламав, і давав Своїм учням, і сказав: Прийміть, споживайте, це тіло Моє. А взявши чашу, і подяку вчинивши, Він подав їм і сказав: Пийте з неї всі, бо це кров Моя Нового Заповіту, що за багатьох проливається на відпущення гріхів! Кажу ж вам, що віднині не питиму Я від оцього плоду виноградного аж до дня, коли з вами його новим питиму в Царстві Мого Отця. А коли відспівали вони, то на гору Оливну пішли. Промовляє тоді їм Ісус: Усі ви через Мене спокуситесь ночі цієї. Бо написано: Уражу пастиря, і розпорошаться вівці отари. По воскресенні ж Своїм Я вас випереджу в Галілеї. А Петро відповів і сказав Йому: Якби й усі спокусились про Тебе, я не спокушуся ніколи. Промовив до нього Ісус: Поправді кажу тобі, що ночі цієї, перше ніж заспіває півень, відречешся ти тричі від Мене... Говорить до Нього Петро: Коли б мені навіть умерти з Тобою, я не відречуся від Тебе! Так сказали й усі учні. Тоді з ними приходять Ісус до місцевости, званої Гефсиманія, і промовляє до учнів: Посидьте ви тут, аж поки піду й помолюся отам. І, взявши Петра й двох синів Зеведеєвих, зачав сумувати й тужити. Тоді промовляє до них: Обгорнена сумом смертельним душа Моя! Залишіться тут, і попильнуйте зо Мною... І, трохи далі пройшовши, упав Він долиць, та молився й благав: Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте, не як Я хочу, а як Ти... І Ангол із неба з'явився до Нього, і додавав Йому сили. А як був у смертельній тривозі, ще пильніш Він молився. І піт Його став, немов каплі крові, що спливали на землю... І, підвівшись з молитви, Він до учнів прийшов, і знайшов їх, що спали, і промовив Петрові: Отак, не змогли ви й однієї години попильнувати зо Мною?... Пильнуйте й моліться, щоб не впасти на спробу, бадьорий бо дух, але немічне тіло. Відійшовши ще вдруге, Він молився й благав: Отче Мій, як ця чаша не може минути Мене, щоб не пити її, нехай станеться воля Твоя! І, прийшовши, ізнову знайшов їх, що спали, бо важніли їм очі були. І, залишивши їх, знов пішов, і помолвся втретє, те саме слово промовивши. Потому приходять до учнів і їм промовляє: Ви ще далі спите й спочиваєте? Ось година наблизилась, і до рук грішникам виданий буде Син Людський... Уставайте, ходім, ось наблизився Мій зрадник! І коли Він іще говорив, аж ось прийшов Юда, один із Дванадцятьох, а з ним люду багато від первосвященників і старших народу з мечами та киями. А зрадник Його дав був знака їм, кажучи: Кого поцілую, то Він, беріть Його. І зараз Він підійшов до Ісуса й сказав: Радій, Учителю! І поцілував Його. Ісус же йому відказав: Чого, друже, прийшов

ти? Тоді приступили та руки наклали на Ісуса, і схопили Його. А ось один із тих, що з Ісусом були, витягнув руку, і меча свого вихопив та й рубонув раба первосвященника, і відтяв йому вухо. Тоді промовляє до нього Ісус: Сховай свого меча в його місце, бо всі, хто візьме меча, від меча і загинуть. Чи ти думаєш, що не можу тепер упросити Свого Отця, і Він дасть Мені зараз більше дванадцяти леґіонів Анґолів? Але як має збутись Писання, що так статися мусить? Тієї години промовив Ісус до народу: Немов на розбійника вийшли з мечами та киями, щоб узяти Мене! Я щоденно у храмі сидів і навчав, і Мене не взяли ви. Це ж сталося усе, щоб збулися писання пророків. Усі учні тоді залишили Його й повтікали... А вони схопили Ісуса, і повели до первосвященника Кайяфи, де зібралися книжники й старші. Петро ж здалека йшов услід за Ним аж до двору первосвященника, і, ввійшовши всередину, сів із службою, щоб бачити кінець. А первосвященники та весь синедрион шукали на Ісуса неправдивого свідчення, щоб смерть заподіяти Йому, і не знаходили, хоч кривосвідків багато підходило. Аж ось накінець з'явилися двоє, і сказали: Він говорив: Я можу зруйнувати храм Божий, і за три дні збудувати його. Тоді первосвященик устав і до Нього сказав: Ти нічого не відповідаєш на те, що свідчать супроти Тебе? Ісус же мовчав. І первосвященик сказав Йому: Заприсягаю Тебе Живим Богом, щоб нам Ти сказав, чи Христос Ти, Син Божий? Промовляє до нього Ісус: Ти сказав... А навіть повім вам: відтепер ви побачите Людського Сина, що сидітиме праворуч сили Божої, і на хмарах небесних приходитиме! Тоді первосвященик роздер одежу свою та й сказав: Він богозневажив! Нащо нам іще свідки потрібні? Ось ви чули тепер Його богозневагу! Як вам іздається? Вони ж відповіли та сказали: Повинен умерти! Тоді стали плювати на обличчя Йому, та бити по щоках Його, інші ж киями били, і казали: Пророкуй нам, Христе, хто то вдарив Тебе?... А Петро перед домом сидів на подвір'ї. І приступила до нього служниця одна та й сказала: І ти був з Ісусом Галілеянином! А він перед всіма відрікся, сказавши: Не відаю я, що ти кажеш... А коли до воріт він підходив, побачила інша його та й сказала приявним там людям: Оцей був з Ісусом Назарянином! І він знову відрікся та став присягатись: Не знаю Цього Чоловіка!... Підійшли ж трохи згодом присутні й сказали Петрові: І ти справді з отих, та й мова твоя виявляє тебе. Тоді він став клястись та божитись: Не знаю Цього Чоловіка! І заспівав півень хвили тієї... І загадав Петро сказане слово Ісусове: Перше ніж заспіває півень, відречешся ти тричі від Мене. І, вийшовши звідти, він гірко заплакав... А коли настав ранок, усі первосвященики й старші народу зібрали нараду супроти Ісуса, щоб Йому заподіяти смерть. І, зв'язавши Його, повели, та й Понтію Пилату намісникові віддали.

Мф. 26,1-20, Ів. 13,3-17, Мф. 26,21-39, Лк. 22,43-45, Мф. 26,40-27,2
(Євангелля складове)

Пожертву на видання цього номеру бюлетеня «Православний Голос Люблина» склала анонімна благодійниця.

Православний Голос Люблина

Бюлетень української православної громади церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Люблині
Душпастир церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього: о. прот. Мирослав Вишневецький.
Редактор бюлетеня: Григорій Купріянович.

Адреса: Cerkiew Podwyższenia Krzyża Pańskiego, ul. Dolińskiego 1, 20-127 Lublin, тел. 4444160.

E-mail: chresto-vozd@cerkiew.pl

Internet: <http://www.chresto-vozd.harazd.net>

Програма богослужінь
у церкві Воздвиження Чесного Хреста Господнього
- храмі української православної громади м. Люблина
квітень 2005 р.

У період Святої Чотиридесятниці та Страсного Тижня частина богослужінь буде спільною для всієї люблинської православної парафії. Відтак деякі богослужіння будуть відправлені у Христо-Воздвиженській церкві, інші служитимуться лише у кафедральній Спасо-Преображенській церкві при вул. Руській (при кожному богослужінні позначено у дужках, де воно служитиметься).

- 1 квітня, п'ятниця**
18⁰⁰ Літургія Ранішосвячених Дарів (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 2 квітня, субота**
18⁰⁰ Вечірня з виносом Хреста (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 3 квітня, Третя Неділя Великого Посту. Хрестопоклонна**
9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
після Літургії зустріч при чаю
18⁰⁰ Акафіст Чесному Хресту Господньому (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)
- 6 квітня, середа**
18⁰⁰ Велике Повечір'я з литією (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 7 квітня, четвер. Благовіщення Пресвятої Богородиці**
9⁰⁰ Божественна Літургія (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 8 квітня, п'ятниця. Собор Архангела Гавриїла**
18⁰⁰ Літургія Ранішосвячених Дарів (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 9 квітня, субота**
18⁰⁰ Вечірня (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 10 квітня, Четверта Неділя Великого Посту. Пам'ять св. Івана Листвичника**
9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
після Літургії зустріч при чаю
18⁰⁰ Вечірня та III Пасія (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)
- 15 квітня, п'ятниця**
18⁰⁰ Літургія Ранішосвячених Дарів (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 16 квітня, субота**
18⁰⁰ Вечірня (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 18 квітня, П'ята Неділя Великого Посту. Пам'ять св. Марії Єгипетської**
9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
після Літургії зустріч при чаю
18⁰⁰ Вечірня та IV Пасія (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)
- 22 квітня, п'ятниця**
9⁰⁰ Літургія Ранішосвячених Дарів (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 23 квітня, Лазарева Субота. Воскресіння прав. Лазаря**
9⁰⁰ Божественна Літургія (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
18⁰⁰ Вечірня та Посвячення верб (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 24 квітня, Неділя Вербна. Вхід Господній в Єрусалим**
9⁰⁰ Божественна Літургія та Посвячення верб
після Літургії зустріч при чаю
18⁰⁰ Тайство Єлеосвячення (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)
- 28 квітня, Страшний Четвер**
9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
17⁰⁰ Утреня Страсної П'ятниці. Читання 12-ти Євангелій (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)
- 29 квітня, Страсна П'ятниця**
16⁰⁰ Вечірня з Виносом Плащаниці (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)
- 30 квітня, Страсна Субота**
6⁰⁰ Утреня та Божественна Літургія свт. Василя Великого (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)
15⁰⁰ Посвячення пасхальних страв (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
23³⁰ Пасхальна Полуношниця (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)